

WOJEWODA ŁÓDZKI

PNIK-I.4131.984.2020

Łódź, 13 stycznia 2021 r.

Rada Miejska w Wieluniu

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378)

stwierdzam nieważność

§ 3 ust. 2 uchwały nr XXXV/502/20 Rady Miejskiej w Wieluniu z dnia 16 listopada 2020 r. w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg, dla których zarządcą jest Burmistrz Wielunia.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Wieluniu na sesji w dniu 16 listopada 2020 r. podjęła uchwałę nr XXXV/502/20 w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg, dla których zarządcą jest Burmistrz Wielunia. Uchwała ta została doręczona organowi nadzoru w dniu 14 grudnia 2020 r.

W toku kontroli legalności przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, że narusza ona obowiązujące przepisy prawa i przedstawił swoje zastrzeżenia w uzasadnieniu do zawiadomienia z dnia 29 grudnia 2020 r. znak: PNIK-I.4131.984.2020. Wątpliwości organu nadzoru dotyczyły zasadności zamieszczenia w uchwale zapisu dotyczącego sposobu obliczania opłat oraz posłużenia się przez Radę Miejską w Wieluniu pojęciem „roku kalendarzowego”.

ŁÓDZKI URZĄD WOJEWÓDZKI W ŁODZI

90-926 Łódź, ul. Piotrkowska 104, tel.: (+48) 42 664 10 00, fax: (+48) 42 664 10 40Elektroniczna Skrzynka Podawcza ePUAP: /lodzuw/skrytka
www.lodzkie.eu

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Łódzki. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji znajdziesz na stronie www.lodzkie.eu w zakładce ochrona danych osobowych.

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie, pismem z dnia 7 stycznia 2021 r. znak: OR.0004.3.2021 Przewodniczący Rady Miejskiej w Wieluniu wyjaśnił, że zapis § 3 ust. 2 uchwały w żaden sposób nie ingeruje w ustalony w ustawie sposób określenia wysokości opłaty. Zdaniem Przewodniczącego korelacja zapisu art. 40 ust. 5 z przepisami art. 40 ust. 13 i ust. 13a ustawy powoduje, że pojęcie „rok”, którym posługuje się ustawodawca odpowiada pojęciu „rok kalendarzowy”.

Organ nadzoru nie uwzględnia powyższych wyjaśnień i prezentuje następujący pogląd w sprawie.

W ocenie organu nadzoru treść § 3 ust. 2 uchwały, w którym w którym Rada Miejska w Wieluniu określiła, że roczne stawki opłat za 1 m² powierzchni pasa drogowego zajętego przez rzut poziomy umieszczonego urządzenia obejmują pełny rok kalendarzowy umieszczenia urządzenia w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim, przekracza zakres upoważnienia ustawowego.

Podstawę prawną kwestionowanej uchwały stanowi art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470 z późn. zm.), zgodnie z którym organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego. Stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł, z tym że w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 0,20 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 20 zł. Stosownie zaś do treści a art. 40 ust. 9 ustawy przy ustalaniu stawek, o których mowa w ust. 7 i 8, uwzględnia się: 1) kategorię drogi, której pas drogowy zostaje zajęty, 2) rodzaj elementu zajętego pasa drogowego, 3) procentową wielkość zajmowanej szerokości jezdni, 4) rodzaj zajęcia pasa drogowego oraz 5) rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym.

Sposób obliczania opłat został przez ustawodawcę uregulowany w art. 40 ust. 4, 5 i 6 ustawy o drogach publicznych. Zgodnie z treścią art. 40 ust. 5 ustawy, opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy urządzenia i stawki opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego pobieranej za każdy rok umieszczenia urządzenia w pasie drogowym, przy czym za umieszczenie urządzenia w pasie drogowym lub na

drogowym obiekcie inżynierskim przez okres krótszy niż rok opłata obliczana jest proporcjonalnie do liczby dni umieszczenia urządzenia w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim.

Jak wynika z treści wyżej wymienionych regulacji ustawowych, przepis art. 40 ust. 8 i 9 ustawy o drogach publicznych upoważnia radę gminy wyłącznie do ustalania stawek opłat za zajęcie pasa drogowego, wyliczając w ust. 9 w sposób enumeratywny czynniki, które rada uwzględnia przy ustalaniu stawek opłat za zajęcie pasa drogowego. Natomiast żaden przepis ustawy o drogach publicznych nie upoważnia rady gminy do zamieszczania w uchwale zapisów dotyczących sposobu obliczania opłaty, został on bowiem wyczerpująco uregulowany przez ustawodawcę. Ponadto zdaniem organu nadzoru posłużenie się przez radę pojęciem „roku kalendarzowego” jest niedopuszczalne, bowiem zapis ten modyfikuje treść zapisu ustawowego. Rok kalendarzowy to okres od 1 stycznia do 31 grudnia danego roku. Natomiast przepis art. 40 ust. 5 ww. ustawy odnosi się do sposobu obliczania opłat za zajmowanie pasa drogowego za każdy rok zajęcia pasa, który nie musi być tożsamy z rokiem kalendarzowym.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem orzecznictwa sądów administracyjnych, powtarzanie i modyfikację w aktach prawnych przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalną (np. wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 marca 2015 r., sygn. akt IV SA/Wa 533/15 i powołane tam orzecznictwo). Powtarzanie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy uchwały może prowadzić do odmiennej, czy wręcz sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony czy zmodyfikowany przepis, będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. Z kolei Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 19 czerwca 2018 r., sygn. akt III SA/Po 274/18 podkreślił, że akt niższy rangą niż ustawa nie może bez upoważnienia ustawowego wprowadzać pojęć nieprecyzyjnych bądź dookreślających znaczenie określeń ustawowych.

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały nr XXXV/502/20 Rady Miejskiej w Wieluniu z dnia 16 listopada 2020 r. w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg, dla których zarządcą jest Burmistrz Wielunia we wskazanej części jest uzasadnione.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem

Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

WOJEWODA ŁÓDZKI

Tobiasz Bocheński

Do wiadomości:
Burmistrz Wielunia